

Hacı Hasan GÖKPINAR
Evciler Kaymakamı

Bir Kaymakamın Gözünden Mülkî İdaredeki Dönüşüm

Giriş

Türkiye’de devlet toprak üzerinde “mülki idare” ve “yerel yönetimler” olarak iki şekilde örgütlenmiştir.¹ TODAİE Kamu Yönetimi Sözlüğü’ne göre mülki idare, “Ülke topraklarında yönetsel amaçlarla oluşturulmuş, il, ilçe vb. alt birimlerin, merkezin ajanları eliyle yönetilmesi eylemi ile bu yönetim faaliyetine ilişkin mevzuat ve bunu gerçekleştiren personelden oluşan yönetim küresidir.”² Merkezden yönetim esaslarına dayanan mülki idare, ülke topraklarının o yerdeki yönetimidir. İşlevsel olarak merkezi, yetki sınırı bakımından da yerel bir nitelik gösterir.³ 1949 yılında çıkarılan ve mülki idarenin anayasası olarak kabul edilen 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu’na göre ülkemizdeki mülki idare bölümleri il, ilçe ve bucak yönetimleridir.

1864 yılında yürürlüğe giren “Vilayet Nizamnamesi” başlangıç alınırsa, ülkemizde merkezi idarenin taşra örgütlenmesinde mülki idare, çeşitli iniş çıkışlar yaşasa da, 2014 yılı itibarıyla 150 yıldır ayakta kalmayı başarmıştır. Osmanlı’dan yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti’ne devralınan mülki idare sistemi, en etkin dönemini Cumhuriyet’in ilk yıllarında yaşamıştır. Mülki idareye Cumhuriyet’in ilk yıllarındaki etkinliğini ve statüsünü sağlayan unsurlar ise, tek parti yönetiminin mülki idareden planlanan reformların uygulamaya aktarılmasında yararlanması ve ulus devletin kurulması sürecinin en önemli aracı olarak mülki idareyi görmesidir. Tek parti döneminde İçişleri Bakanlığı’nın itibar grafiğinin Dışişleri, Maliye ve Milli Savunma Bakanlıklarının üzerinde olması, siyasi iktidarın mülki idareye affettiği değerin bir göster-

Vali ve kaymakamlar yerel

düzeyde kolluk güçlerinin

sivil denetiminin temel taşıdır.

Eksiksiz ve etkin bir şekilde

kolluk güçleri üzerinde

yapılacak olan sivil denetim ve

gözetim, mülki idareyi oldukça

güçlendirecektir.

gesidir.⁴ 1923’ten 1980’lere kadar geleneksel Türk kamu yönetimi sisteminde icracı güç, ilin mülki sistemidir; valinin başında olduğu taşra örgütlenmesidir. Bu dönemde yerel yönetimler ise ikincil konumdadır.⁵

1980 sonrasında devlet örgütlenmesini yeniden yapılandırmakta olan neoliberal reform süreci, ülkemizde devletin rolünün yeniden

¹ Nuray Ertürk Keskin, “İl Yönetimi Sisteminde Değişim”, Memleket Siyaset Yönetim, Mart 2008, S.6, s.89.

² Ömer Bozkurt - Turgay Ergun - Seriya Sezen, Kamu Yönetimi Sözlüğü, TODAİE Yayınları, Ankara, 1998, s.176-177.

³ Can Umut Çiner & Oral Karakaya, Merkez-Yerel İlişkileri ve Mülki İdarenin Dönüşümü, Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, 2013, c.68, S.2, s.68.

⁴ Eryılmaz, Bilal, Kamu Yönetimi, Umuttepe Yayınları, Kocaeli, 2013, s.296.

⁵ Keskin, 2008, s.89.

Yeni kamu işletmeciliği

anlayışının temel

göstergelerinden olan şeffaflık

ve hesap verebilirlik ilkeleri

çerçevesinde, etik ve bilgi

edinme yöntemi de ağırlıklı

olarak mülki idare üzerinden

kurumsallaştırılmıştır.

tanımlanmasına neden olmuştur. Devletin rolünün yeniden tanımlanması, doğal olarak mülki idarenin işlevlerinde de dönüşüme yol açmıştır. "1990'larda dünyada yaşanan gelişmelere paralel bir şekilde, devlet daha çok piyasaları düzenleyici bir rol üstlenmiş; bu çerçevede düzenleyici-denetleyici kurum ve kurullar yaygınlaşmıştır. Piyasa düzenleme işlevi, ülke coğrafyasının bölünmüş yönetsel birimleri üzerinde yürütülmesi olanaklı olmayan bir işlev olduğundan, bu görevler merkezde örgütlenmiştir."⁶ Taşrada örgütlenme imkansızlığına vurgu yapan bu durum ve İl İdaresi Kanunu'yla uyumsuz olan mevzuatın yürürlüğe girmesi, mülki idareyi dönüştüren etkenlerden biridir. Mülki idaredaki dönüşümü zorunlu kılan diğer etken ise yerel yönetimlerin güçlendirilmesi politikasıdır.

Bu yazıda öncelikle mülki idarede dönüşüme yol açan etkenler anlatılmaya çalışılacak, ardından yaşanan dönüşüm sonrasındaki düzenle mülki idarenin üstlendiği kritik görevlerden bahsedilecektir. Sonuç kısmında ise, yaşanan dönüşümlerin mülki idare sisteminde güçsüzlüğe yol açıp açmadığı değerlendirilecektir.

Dönüşümde İlk Evre: İl İdaresi Kanunu'nun Çözülüşü

Mülki idare ya da il/ilçe genel yönetimi, tüm merkez teşkilatının uzantısı olan taşra kuruluşlarının illerde valiler, ilçelerde kaymakamların yönetiminde toplandığı yapıdır. Hemen her bakanlık illerde il müdürlüğü, ilçelerde ilçe müdürlüğü olarak örgütlenmiştir. Bazı il ve ilçe müdürlüklerinin oluşturduğu il/ilçe idare kurulları heyet halinde toplanıp karar alarak il/ilçe genel yönetimini gerçekleştirmektedir.⁷ Ülkemizde bu yapıyı oluşturan temel mevzuat 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'dur.

İl İdaresi Kanunu'na göre il genel idaresinin başı ve mercii validir. Bakanlıkların illerde kurulacak teşkilatı valinin emri altındadır (m.4). Vali, ilde devletin ve hükümetin temsilcisi ve ayrı ayrı her bakanın mümessili ve bunların idari ve siyasi yürütme vasıtasıdır. Bakanlıklar ve tüzelkişiliği haiz genel müdürlükler, il genel idare teşkilatına ait bütün işleri doğrudan doğruya valiliklere yazarlar. Valilikler de illere ait işler için ilgili Bakanlık veya tüzelkişiliği haiz genel müdürlüklerle doğrudan doğruya muhaberede bulunurlar. Vali, ildeki adli ve askeri teşkilat dışında kalan bütün devlet daire, müessese ve işletmelerini, özel işyerlerini, özel idare, belediye köy idareleriyle bunlara bağlı tekml müesseseleri denetler, teftiş eder (m.9). Vali, il sınırları içinde bulunan genel ve özel bütün kolluk kuvvet ve teşkilatının amiridir.

Yine aynı kanuna göre ilçe genel idaresinin başı ve mercii kaymakamdır. Kaymakam, ilçede hükümetin temsilcisidir. İlçenin genel idaresinden kaymakam sorumludur.

Bakanlıkların kuruluş kanunlarına göre ilçede lüzumu kadar teşkilatı bulunur. Bu teşkilat (adli ve askeri teşkilat hariç) kaymakamın emri altındadır (m.27). Kaymakamlar, adli ve askeri teşkilat dışında kalan bütün devlet daire ve müessese ve işletmelerini ve özel işyerlerini, özel idare, belediye ve köy idareleriyle bunlara bağlı tekml müesseseleri denetler ve teftiş ederler (m.31). Kaymakam, ilçe sınırları içinde bulunan genel ve özel kolluk kuvvet ve teşkilatının amiridir (m.32).

65 yıldır yürürlükte olan İl İdaresi Kanunu vasıtasıyla il ve ilçe genel yönetimleri yukarıdaki şekilde kurulanmışken, 1949 yılından daha sonra yasalaşan çok sayıda kanun, İl İdaresi Kanunu'yla çelişen pek çok maddeyi hüküm altına almıştır. Bu da il ve ilçe genel yönetimlerinin işlevsizleşmesi ve taşradaki merkezi idare kuruluşlarının vali ve kaymakamların denetimleri altından çıkması sonuçlarını doğurmuştur. Nitekim bu durum 25-27 Nisan 2002'de düzenlenen Mülki İdare Şurası'nın sonuç bildirgesinde şu şekilde ifade edilmiştir: "İl İdaresi sisteminin esasları 1949 tarihli 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu ile belirlenmiş ancak istikrar unsuru olan bu denge zaman içerisinde çeşitli yasalarla bozulmuştur. Bu durum Anayasa'da tanımını bulan il idaresinin fonksiyonlarını azaltmış, il ve ilçe yönetimlerini inisiyatif kullanamaz duruma getirmiştir. 5442 Sayılı İl İdaresi Kanunu'yla getirilen 'yetki genişliğine' dayalı il yönetimi sisteminin olumsuz yönde etkileyen bakanlıkların kuruluş ve teşkilat kanunları ve bölge kuruluşu düzenlemeleri yeniden gözden geçirilmeli

⁶ Çiner & Karakaya, a.g.m., s.69.

⁷ Keskin, a.g.m., s.90.

⁸ Mustafa Ayık, Mülki İdare Şurası, www.tid.gov.tr/Makaleler/MAYIK1.DOC, 05.04.2014.

ve mahallini ilgilendiren görev, yetki ve kaynakların kullanımı illere bırakılmalıdır. Güçlendirilmiş il yönetimi anlayışıyla, il valilikleri ve ilçe kaymakamlıkları sosyal, ekonomik ve güvenlik işlevleri açısından daha etkin duruma getirilmelidir.”⁸

Dönüşümde İkinci Evre: Yerel Yönetim Reformları

Anayasaya göre ülkemizde 3 tür yerel yönetim birimi bulunmaktadır: İl özel idaresi, belediye ve köy. Ancak bu sayı fiilen dörttür; çünkü büyükşehir belediyeleri yerel yönetim birimleri arasında yer almaktadır. Kamu yönetimi reformları kapsamında 2000’li yılların başlarında yerel yönetimleri düzenleyen yasaların hepsi - Köy Kanunu hariç- yeniden düzenlenmiştir. 26.05.2005 tarih ve 5355 sayılı Mahalli İdare Birlikleri Kanunu’nun 18.maddesi ile artık pek de işlevi kalmayan köylere yönelik Köylere Hizmet Götürme Birlikleri (KHGB) kurulduğundan ve birliklere çok sayıda görev ve sorumluluk yüklendiğinden, aslında Köy Kanunu’nun yeniden düzenlenmesine ihtiyaç kalmamıştır. Dolayısıyla 2000’li yıllar, yerel yönetim yasaları açısından reformun en hızlı yaşandığı dönemdir. Yeni dönemin en göze çarpan özelliği sistemin idari vesayet ilkesi yerine “idari ve mali özerklik” ilkesi üzerine inşa edilmesidir.

Yerel yönetim reformları kapsamında ilk adım, Cumhuriyet tarihi boyunca valilik örgütlenmesinin yakın denetimi ve gözetimi altında faaliyet gösteren il özel idarelerinin 5302 sayılı yasayla topyekün değiştirilmesidir. Yeni yasaya göre, idari vesayet ilkesi sınırlandırılmış, valinin il genel meclisi başkanlığı sıfatına son

verilmiş, il özel idaresi organları arasındaki ilişki “il genel meclisi-il encümeni- valilik” biçiminde değiştirilmiştir.⁹ 2012 yılında yasalaşan 6360 sayılı Kanun ise reformları bir adım daha öteye götürmüş ve büyükşehir statüsüne kavuşacak 30 ildeki il özel idarelerinin ve KHGB’lerin varlığına son vermiştir. Böylelikle büyükşehir statüsündeki 30 ilde mülki idare amirlerinin yerel yönetim birimleriyle olan organik ilişkisi kesilmiştir.

5393 sayılı Belediye Kanunu ile belediye bütçesi ve personel istihdamı üzerinde mülki amirler ve İçişleri-Devlet Personel-Maliye-Bakanlar Kurulu zinciri üzerine kurulmuş işleyiş, her yönüyle ortadan kalkmıştır. Bütçe ve personel, doğrudan belediye meclisi-belediye encümeni-belediye başkanı üçlüsü arasındaki işleyişle oluşacak, kesinleşecek ve uygulanacaktır. Kaymakamlık ve valiliklerin bütçe - kesin hesap üzerindeki denetim-gözetim yetkisi kaldırılmıştır. Ayrıca yeni kanun ile belediye meclisi kararlarının kendi içinde kesinleşmesi kuralı getirilmiştir. Kararlar kesinleştiği tarihten itibaren en geç yedi gün içinde yürürlüğe girebilmesi amacıyla mahallin en büyük mülki idare amirine gönderilecektir. Yeni sistemde vali ve kaymakamlara, kararlara taraf olan herkese tanındığı kadıyla idari yargıya müracaat yolu gösterilmiş; böylece mülki sistem idari vesayet bağıyla denetleyici değil, yargısal denetimin başlatıcısı olarak “genel gözcülük” işlevine doğru geri çekilmiştir.¹⁰

Yeni Çalışma Düzeni İçinde Mülki İdare

Kamu yönetimi reformlarıyla birlikte geleneksel mülki idare sisteminde

Taşra genel yönetimini düzenleyen ve mülki idarenin anayasası kabul edilen 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu’nun, kendinden sonra çıkan pek çok teşkilat yasasıyla delinmesi mülki idareye ciddi anlamda güç kaybı yaşatmaktadır.

dönüşümler ve bazı güç kayıpları olmakla birlikte, bazı kamu politikalarında mülki idare halen kilit görevler üstlenebilmektedir. Özellikle sosyal yardımlar, kolluk güçlerinin sivil denetimi, 112 acil çağrı hizmetleri, göç idaresi, afet ve acil yardım hizmetleri, büyükşehir olmayan illerde KHGB faaliyetleri ve KÖY-DES Projesi, etik ve bilgi edinme gibi yeni kamu yönetimi anlayışının getirdiği kurumlar üstlenilen kritik görevlerden sadece bazılarıdır.

1. Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakıfları (SYDV’ler)

Ülkemizde 1986 yılında, 3294 sayılı Kanun’la yardıma muhtaç kişilerin desteklenmesi, yoksulluğun hafifletilmesi ve sosyal adaleti gerçekleştirmek amacıyla her il ve ilçede, başkanı vali/kaymakam olan SYDV’ler kurulmuştur. Yönetişimci yapısıyla atanmış, seçilmiş ve konuyla ilgili sivil toplum kuruluşlarının temsilcilerini biraraya getiren vakıfların yetkileri, özellikle son yıllardaki yasal düzenlemelerle iyice artırılmıştır. Özel hukuk tüzelkişisi olan vakıflarda fakru zaruret içerisindeki kişilere yardım edilmesinin yanı sıra, proje

⁹ Nuray Ertürk Keskin, “Mülki İdare Sistemi: Genel Yönetimden Esnek Gözetime”, <http://kayaum.politics.ankara.edu.tr/kamuyonetimiyapi.pdf>, (04.04.2014).

¹⁰ Nuray Ertürk Keskin, “Mülki İdare Sistemi: Genel Yönetimden Esnek Gözetime”, <http://kayaum.politics.ankara.edu.tr/kamuyonetimiyapi.pdf>, (04.04.2014).

Mülki idarede yaşanan bazı güç kayıplarına rağmen, bazı yeni görevler yüklendiği de görülmektedir. Sosyal hizmetler, afet ve acil durum hizmetleri, göç idaresi hizmetleri, 112 hizmetleri, rehberlik ve denetim hizmetleri, tüketici hakları, proje ve hibe hizmetleri, etik ve bilgi edinme, koordinasyon gibi görevler mülki idareye güç katmaktadır.

destekleri yoluyla kırsal ve kentsel kalkınmaya yardımcı olunmakta, genel sağlık sigortası işlemleri yürütülmekte, 2022 sayılı Kanuna göre maaş bağlanmakta, eşi vefat etmiş kadınlara yardım programı işlemleri yürütülmekte, vatani hizmetini yapan kişilerin ihtiyaç sahibi olan aileleri desteklenmektedir. 19.02.2014 tarihli resmi gazetede yayımlanan 6518 sayılı torba kanunla da vakıflara evde bakım hizmetlerini yürütme görevi yüklenmiştir. Başkanı mülki idare amirleri olan bu vakıflar aracılığıyla sosyal devlet varlığını taşrada hissettirmektedir.

2. Kolluk Güçlerinin Sivil Denetimi

Kolluk güçlerine, diğer kamu görevlilerinden farklı olarak kişi hak ve özgürlüklerine müdahale niteliği taşıyan özel yetkiler (durdurma, arama, iletişimin denetlenmesi vb.) verilmiştir. Bu yetkileri kullanan bi-

rimlerin ve personelin hem uygulayacakları hizmet politikalarının oluşturulması aşamasında, hem de bireysel işlem ve eylemleri sürecinde kontrol edilmesi önemlidir. Ülkemizin idari sisteminde, emniyetten ve asayişten birinci derecede sorumlu olmaları da göz önüne alındığında, vali ve kaymakamlar yerel düzeyde kolluk güçlerinin sivil denetiminin temel taşıdır. Eksiksiz ve etkin bir şekilde kolluk güçleri üzerinde yapılacak olan sivil denetim ve gözetim, mülki idareyi oldukça güçlendirecektir.

3. 112 Acil Çağrı Hizmetleri

İl genelinde tüm acil çağrıları karşılamak, sevk ve koordinasyonu sağlamak üzere kurulan 112 Acil Çağrı Merkezleri, büyükşehir belediyesi bulunan illerde yatırım izleme ve koordinasyon başkanlığı bünyesinde, diğer illerde ise valilikler bünyesinde görev yaparlar.

4. Afet ve Acil Yardım Hizmetleri

Ülkemiz, bulunduğu coğrafyanın da etkisiyle, çok sayıda afete maruz kalmaktadır. Maruz kaldığımız acılardan ortaya çıkan sonuç ise, devlet olarak afetlere ve acil durumlara çok da hazırlıklı olmadığımızdır. Afetlere ve kriz hallerine yönelik proaktif politikalar geliştirmeyişimiz, afetlerin yıkıcı etkisini daha da artırmaktadır. Yaşanılan acı tecrübelerin ışığında, 2009 yılında afet ve acil durumlara müdahale ile görevli kurumlar tek çatı altında (Başbakanlık) toplanmış ve yeni bir yapılanmaya gidilmiştir (Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı). Başkanlığın taşra teşkilatının başında ise valiler bulunmaktadır ve valiler ildeki afet ve

acil durum yönetimi faaliyetlerinden birinci derecede sorumludurlar.

5. KHGB'ler ve KÖYDES Projesi

5355 sayılı Kanun ile köylere, kurulacak birliklere katılma zorunluluğu getirilerek, köy hizmetlerinde ölçeğin büyütülmesine çalışılmıştır. Çoğu yerde düzenli gelir kaynakları olmayan birliklere etkinlik sağlayan gelişmelerden bir tanesi, merkezi idarenin ve il özel idarelerinin çoğu ihalelerinin Kamu İhale Kanunu'nun 'prosedürlü ve uzun bir takvime dayanan' ihale süreci yerine daha esnek ihale mevzuatına sahip birlikler aracılığıyla yürütülme eğilimi olmuştur. Bu yöntemle hem ihale süreleri kısalmış, hem hizmetler yerinde ve ucuza gördürülmüş, hem de kaymakamlar yapılan hizmeti sahiplenmiştir. 5355 sayılı Kanun'da 2008 yılında yapılan değişiklik ile köylere yönelik kurulan birliklere ilçe merkezinde de faaliyet yürütme imkanı tanınmış; böylelikle sadece köylere yönelik altyapı hizmetleri değil, ilçe merkezinde okul, hastane, bölünmüş yol gibi birçok hizmet gerçekleştirilmiştir.¹¹ Yönetmenin aynı zamanda eldeki ekonomik güçle doğru orantılı bir faaliyet olduğu düşünüldüğünde, birliklerin ihaleci birimler haline dönüşmesinin mülki idareyi güçlendirdiği açıktır.

KHGB'lerin etkinlik kazanmasını sağlayan ikinci uygulama ise, 2005 yılında yürürlüğe konulan KÖYDES Projesidir. Bu proje kapsamında, 2005-2014 yılları arasında dağıtılan ödenek yaklaşık 9 milyar TL civarındadır. Gönderilen ödeneklerle mülki idare amirlerinin sevk ve idaresinde, köylere yönelik yol, içme ve sulama suyu, kanalizasyon, parke

¹¹ Çiner & Karakaya, a.g.m., s.76.

¹² Çiner & Karakaya, a.g.m., s.72.

taşı vb. ihtiyaçların çoğu bitirilmiş ve çok kısa sürede köy hizmetleri teşkilatının 80 senede yapamadığı birikmiş işlerin hepsi halledilmiştir.

6. Etik ve Bilgi Edinme

Yeni kamu işletmeciliği anlayışının temel göstergelerinden olan şeffaflık ve hesap verebilirlik ilkeleri çerçevesinde, etik ve bilgi edinme yöntemi de ağırlıklı olarak mülki idare üzerinden kurumsallaştırılmıştır. Etik ve bilgi edinme işlemleri valilik ve kaymakamlık kanalıyla ve onların sorumluluğunda gerçekleştirilmektedir. Bir başka ifadeyle, kendilerine verilen yeni görevler nedeniyle mülki idare amirlerinin rolleri artırılmıştır.¹²

Sonuç

Mülki idare sistemini örnek aldığımız Fransa’da valiler için Napolyon “küçük ayaklı imparatorlar” nitelendirmesi yapmıştır. Napolyon’un nitelendirmesi o dönemde Fransa’da valilerin sahip olduğu otoriteyi göstermesi bakımından anlamlıdır. Ülkemizde 150 yıldır idari sistemin taşıradaki yapıtaşı olan mülki idare, çok önemli görevler yüklenmiş ve çok büyük hizmetlere imza atmıştır. Ancak son yıllarda yaşanan gelişmeler mülki idare sisteminde dönüşümü kaçınılmaz kılmıştır.

Taşra genel yönetimini düzenleyen ve mülki idarenin anayasası kabul edilen 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu’nun, kendinden sonra çıkan pek

çok teşkilat yasasıyla delinmesi mülki idareye ciddi anlamda güç kaybı yaşatmaktadır. İl İdaresi Kanunu’nda vali ve kaymakamların jandarma teşkilatını denetlemelerinde herhangi bir engel bulunmazken, 2803 sayılı Jandarma Teşkilat Kanunu’yla denetime engeller getirilmesi, bu duruma gösterilecek örneklerden sadece bir tanesidir.

Pek çok meslektaşımız, ülkemizde hızlı esen bir rüzgar şeklinde devam eden yerel yönetimlerin güçlendirilmesi politikalarını da mülki idarenin güç kaybettiği şeklinde yorumlamaktadır. Ancak, kanımızca bu, o kadar da doğru olan bir yorum değildir. İçinde yaşadığımız dönemde, idari vesayetin yerindelik denetiminin 1982 Anayasası’nın öngördüğü şekilde yapılması yerel demokrasi ilkesine çok da uygun değildir. Nitekim 2000’li yıllarda çıkan yeni yerel yönetim mevzuatı, idari vesayeti hukukilik denetimi yapmaya bile imkan vermeyecek şekilde daraltmıştır. “Mülki idarenin kullandığı vesayet yetkilerinin azaltılması, mülki idarenin zayıfladığı anlamına gelmemekte, merkezin yerelleşme politikası tercihini ortaya koymaktadır”¹³. Ayrıca, mülki idarenin il özel idareleri ve KHGB’ler yoluyla hizmet götürdüğü yerel yönetim birimleri köylere, köylerde yaşayan nüfusun hızla şehirlere kaydığı, kırsalın boşaldığı veya şehirlerle yakından entegre olduğu ve köylerdeki ölçek problemi

“Mülki idarenin kullandığı

vesayet yetkilerinin

azaltılması, mülki idarenin

zayıfladığı anlamına

gelmemekte, merkezin

yerelleşme politikası tercihini

ortaya koymaktadır”

düşünüldüğünde, yönetim-hizmet ölçeğinde büyümeyi hedefleyen 6360 sayılı Kanun’un mülki idareyi çok da güçsüzleştirdiği söylenemez.

Mülki idarede yaşanan bazı güç kayıplarına rağmen, bazı yeni görevler yüklendiği de görülmektedir. Sosyal hizmetler, afet ve acil durum hizmetleri, göç idaresi hizmetleri, 112 hizmetleri, rehberlik ve denetim hizmetleri, tüketici hakları, proje ve hibe hizmetleri, etik ve bilgi edinme, koordinasyon gibi görevler mülki idareye güç katmaktadır. Tüm bu yaşananlar meslek için yol, su, kanalizasyon vb. yerel hizmetlerin yürütülmesinden ziyade bilgi temelli hizmetlere geçildiğini göstermektedir.

Mülki idare amirleri olarak bu süreçte yapmamız gereken şey, “güçsüzlük ve yetkisizlik sendromundan” bir an önce kurtulmak, dönüşüme açık olmak ve vazgeçilmez olmayı sağlamaktır.

¹³ Çiner & Karakaya, a.g.m., s.82-83.

KAYNAKLAR

Bozkurt, Ö.- Ergun, T.- Sezen, S., (1998), Kamu Yönetimi Sözlüğü, Ankara, TODAİE Yayınları. / Çiner, C. Umur, Karakaya, O., (2013), Merkez - Yerel İlişkileri ve Mülki İdarenin Dönüşümü, Ankara Üniversitesi SBF Dergisi, s.68. / Eryılmaz, B., (2013), Kamu Yönetimi, Kocaeli, Umuttepe Yayınları. / Keskin, N. Ertürk, (Mart 2008), İl Yönetimi Sisteminde Değişim, Memleket Siyaset Yönetim Dergisi, s.89. / Nuray Ertürk Keskin, Mülki İdare Sistemi: Genel Yönetimden Esnek Gözetime, <http://kayauu.politics.ankara.edu.tr/kamuyonetimiyapi.pdf>, (04.04.2014) / Mustafa AYIK, Mülki İdare Şurası, www.tid.gov.tr/Makaleler/MAYIK1.DOC, (05.04.2014).